

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Hans Thomissøn: Den danske Psalmebog

Pris og ære og dyd ganske meget

[17v]

XV. En gammel Julesang/ Priss oc
ære oc dyd *etc.*

Priss oc ære oc dyd gant-ske me-git/
sum-mo le-su Chri-sto pro i-sto,
den tid Gud saa oss treng-de/
de-dit au-xi-li-um,
wi vaa-re i nød saa len-ge/
tunc mi-sit fi-li-um,
hans loff vil-le wisiun-ge/
baa-de met hier-te oc tun-ge/
ca-nen-do dul-ci-ter co-æ-qua-li-ter.

Priss oc ære oc dyd gantske megit/
summo Iesu Christo pro isto,
den tid Gud saa oss trengde/
dedit auxilium,
wi vaare i nød saa lenge/
tunc misit filium,
hans loff ville wi siunge/
18r baade met hierte | oc tunge/
canendo dulciter coæqualiter.

Engelen bar oss trøst/ met sin røst/
Verbum dixit Aue suaue,
Maria fuld met Naade/
sit tecum Dominus
All Verden frelste aff vaade/
procul et cominus,
Eua Verdens quinde/
Kunde den naade ey finde/
quam virgo reperit, Deum peperit.

Den som Himmel oc Jord met it ord/
in ortu creauit, portauit
Maria föruden all møde/
in ventris gremio.
De glæddis som før vaar døde/
De vitæ præmio.

Aff sin Faders rige
18v |Hand kom/ oc bleff vor lige/
natus de virgine, sine semine.

Ræt i en salig tid/ kom hand hid/
nuncius fidelis, de coelis.
For vor skyld vilde hand lide
Mundi tristitiam,
Hand tog bort sorrig oc quide/
reddens læticiam.

Wi ville hannem der for loffue/
Aff alt det wi formoffue/
pro nostro studio, cum tripudio.

Vel er oss det wi ere skabt/ wfortabt/
in Bethlehem rex gratus, est natus,
Som oss skal frelse oc verne/
ab hostis fraudibus,
Wi loffue hannem saa gierne/
cunctis temporibus.
Haffde hand ey ladet sig føde/
Da haffde wi alle været døde/
Iam vita claruit, lux apparuit.

Sorrigen er bortuent/ som er kient/
Omnes ergo lætè gaudete.

19r

| Maria/ som kallis at være/
impleta gratia,
Hun monne det Foster bære.
Nobis solatia
Alt monne der aff riise/
Wi ville det loffue oc prise/
cunctis temporibus, cum honoribus.

Hun haffuer fød en Søn/ faur oc skøn/
reddens omnem mundum iucundum.
Der glædis all Himmerigs skare/
de partu Dominj,
All Verden er frelst aff fare/
pax datur hominj.
Gud vilde til oss vende/
Sin glæde/ foruden all ende/
post hoc exilium, propter filium.

Alt men wi ere til/ met got skæl/
grati simus Deo, pro eo:
Hand vilde oss dyre kiøbe/

ad vitæ meritum:

Nu maa wi alle vndløbe

Mortis interitum.

19v

|Hand vilde oss Himmerig giffue/

At wi maa met hannem bliffue/

in regno gloriæ, omni tempore.